

Pledoarie pentru casatorie

Articol de: anca axenia

Traim intr-o lume unde instabilitatea relationala dintre femeie si barbat s-a accentuat foarte mult, ajungand la cote alarmante! Se poate vorbi chiar de o dezordine sociala fara precedent in toata societatea umana.

Sfera de influenta umana are doi poli: principiul masculin si principiul feminin, care stau obisnuit intr-o stare de tensiune.

Casatoria nu se mai intelege a fi in primul rand functiune de dragoste. Pe aceasta cale ea poate doar sa aduca o impacare, o implinire, depasind pluralul si contradictia. Ceea ce se cheama fericire este tocmai aceasta fecunditate a pacii interioare ca rezultat al armoniei si unitatii celor doua principii.

Casatoria reuseste numai atunci cand ea devine un fapt spiritual, care face din mutiplicitatea si varietatea vietii o sinteza, existenta noua implinita, a tuturor nazuintelor de unificare a sexelor.

Casatoria poate fi o garantie economica sau erotica, dar acestea capata semnificatii abia prin caracterul ei spiritual si sacru, care in acest fel poate atinge gradul de universalitate al sferei de existenta umana.

Casatoria nu este o chestiune comerciala si nici macar o problema de intovarasire. In primul rand este imorala, iar in al doilea periferica, iar impreuna sunt vulgare.

Pentru cei mai multi dintre barbati femeia este un obiect de uz casnic sau un instrument de furnizat placeri, iar pentru cele mai multe dintre femei casatoria este o institutie prin care se castiga o certitudine economica si sexuala. De aceea, dragostea lor ca si casatoria au aceeasi calitate pe care o are viata lor, ce se misca intre senzatie si apetit.

Femeia devenita sotie este in primul rand om, omul cel mai apropiat si cel mai bun, omul prin care si alaturi de care barbatul implineste un destin.

Legatura sexuala exista, dar nu este definitorie in mod esential, pentru ca ea cade si dincolo de sfera de existenta umana; ea este reala si necesara prin caracterul ei natural, dar aceasta legatura capata o semnificatie noua, puternica, doar prin dragoste.

Sa privim lucrurile in adancime si nu in aparentele lor inselatoare.

Oamenii cand se casatoresc o fac mai des impinsi de instincte, mai rar din dragoste care poate fi si ea derutata; ei isi iau in acest fel amante in loc de sotii! De aceea. Aici. nu mai poate fi vorba de dragoste, nici de

familie, nici de casa in sens moral de camin si cu atat mai putin de implinirea unui destin uman superior. In casatorie stau fata in fata doua existente, doua finite: femeia si barbatul, care in fond sunt doua principii in stare de tensiune cu nazuinta spre unitate, care vine numai prin dragoste din umanitatea lor comuna. Casatoria este una din caile date noua, oamenilor, prin care se biruie singuratatea si moartea.

Casatoria, fenomen banal, dar atat de ne-nteles, apartine unei ordini tainice a lucrurilor, de o profunzime, din care marea majoritate a celor ce savarsesc acest act nu inteleg mai nimic!

Casatoria nu este o legalizare a legaturilor sexuale si nici a unei dragoste hranita nesimtit din izvoarele tulburi ale inconstientului si pana la sfarsit, ale instinctelor! Oamenii situeaza centrul dragostei in placere, ceea ce face cu usurinta disparitia ei; care de fapt nici nu poate exista, fiind o interpretare periferica si inselatoare. Dragostea nu este un impuls biologic si nici macar o economie sau certitudine erotica. Dragostea este nazuinta la unitate, sinteza creatoare a doua principii si a doua fiinte, este valorificarea suprema a legaturii intre aceste finite: femeia si barbatul, ce cauta sa-si exprime umanitatea. Viata exista si biruie prin echilibrul unor forte principiale in desfasurare care sunt continuu in stare de tensiune creatoare.

Casatoria merge pe un astfel de fond. Principiul feminin si cel masculin se presupun existential si se implinesc intr-o unitate superioara, o unitate care inseamna pluritate si armonie, tensiune si creatie, impacare. Bucuria casatoriei sta in regasirea in celalalt, in fecundarea lor naturala.

Pentru a pastra dragostea si respectul unui barbat care este om superior, nu aparitie a apetitului, o femeie trebuie sa aiba darul frumusetii fizice si interioare, al inteligentei creatoare care desfacea spiritual.

Crestinismul a inteles cel mai bine raportul dintre barbat si femeie.

Inlatura inegalitatea si puterea discretionara a barbatului din lumea antica si afirma ambelor sexe egalitatea ca fiinte spirituale si umane.

Egalitatea nu inseamna identitate ci functionalitate specifica dupa structura si destin. Sexele se completeaza, se intregesc in permanenta lor generare, fiecare cu conditia si finalitatea sa. Masculinizarea femeii este o prostie! Raportul dintre barbat si femeie nu este exterior, marginit si banal, cum poate sa apara celor mai multi dintre oameni. Acest raport este mult mai complex si profund decat pare; el este acum mult mai semnificativ decat tendintele obscure ale existentei noastre, care se reduc de cele mai multe ori la placere, iar alteori premeditat, la ideea perpetuarii speciei, care in modul obisnuit gandita are un caracter stupid si vulgar.

Numai cand ambii parteneri se iubesc cu adevarat, numai atunci ei, fiecare, simt, gandesc si actioneaza prin si pentru fiinta iubita, ceea ce poate sa aduca revelatia implinirii. Ca si marea suferinta, marea dragoste

sfinteste. Oamenii se cauta si cresc laolalta, se cauta si se implinesc unul prin altul; dragostea duce la armonie si pana la urma la unitate, la casatorie.

serviciu oferit de [GWP Entertainment](#)

